

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Λένε πως μια εικόνα είναι χίλιες λέξεις... πώς όμως να περιγράψεις μια τέτοια εικόνα; Στην άκρη του δρόμου, σε ένα χαντάκι, στη μέση του πουθενά, ένα μικρό κουτάβι κοιτάζει απορημένο, σαστισμένο, φοβισμένο. Άραγε τι έγινε, πού είναι η οικογένειά του; Έπρεπε να είναι μαζί τους, όμως δεν είναι πουθενά. Έτσι απλά περιμένει και περιμένει, μόνο του στην άκρη του δρόμου την οικογένειά του να έρθει να το πάρει. Αυτό είναι μόνο ένα από τα χιλιάδες σκυλιά που αφήνονται στον δρόμο και στη μοίρα τους. Μια μοίρα προδιαγεγραμμένη. Η ζωή στον δρόμο είναι σύντομη. Πολύ γρήγορα η πείνα, η δίψα, οι αρρώστιες, ένα αυτοκίνητο ίσως ή ακόμα και οι αγέλες των άλλων αδέσποτων θα την κάνουν ακόμα πιο σύντομη. Ένα πτώμα στην άκρη του δρόμου θα μας θυμίζει την απρονοησία κάποιων ανθρώπων. Στην καλύτερη των περιπτώσεων δε θα έχει προκληθεί ένα θανατηφόρο ατύχημα. Πόσο εύκολο είναι τελικά να εγκαταλείψεις τον σκύλο σου στον δρόμο; Καμία από τις επερχόμενες συνέπειες δεν μπορούν να σου αλλάξουν τη γνώμη; Απεγνωσμένα βλέμματα, αδιάκοπη αναμονή και απελπισμένα μόνα κατοικίδια. Ίσως κάποιοι να νομίζουν πως όλα είναι υπερβολές, όμως μια πιο προσεκτική μάτια σε τέτοια ζώα θα σας το επιβεβαιώσει. Σκυλιά που περιμένουν τον ιδιοκτήτη τους με τις μέρες στο ίδιο σημείο, να κοιτούν στην ίδια κατεύθυνση - γιατί από εκεί που έφυγε περιμένουν πως θα έρθει. Πιστεύετε ότι έχετε το δικαίωμα να πάρετε έναν σκύλο και έτσι απλά γιατί σας κούρασαν οι ευθύνες του, να τον πετάξετε στον δρόμο; Ένα σκυλί στον δρόμο είναι άμεσος κίνδυνος για τους οδηγούς, ένας έμμεσος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία και μια παρακμασμένη εικόνα της χώρας μας. Ένας παράγοντας της κοινωνικής τακτικής μας. Όταν αποφασίζουμε να πάρουμε έναν σκύλο, καλό θα είναι να σκεφτούμε πολύ καλά την απόφασή μας. Οι ανάγκες ενός τέτοιου νέου μέλους της

οικογένειάς μας είναι πολλές. Θα πρέπει να είμαστε όσο πιο σίγουροι μπορούμε γι' αυτό που πάμε να κάνουμε. Να υπολογίσουμε πολύ προσεκτικά τον χρόνο, τα έξοδα, τα αποθέματα κουράγιου που χρειάζονται έτσι ώστε να ανταπεξέλθουμε σε μια νέα πρόκληση, όπως είναι το μέγιστο ενός σκύλου. Αν παρόλ' αυτά έχουμε κάνει λάθος - είναι ανθρώπινο - θα πρέπει να βρούμε τρόπο να δώσουμε το ζώο μας κάπου αλλού. Κάπου, κάποιος θα το έχει ανάγκη. Μπορεί ίσως να πάρει λίγο χρόνο παραπάνω, δεν είναι όμως ακατόρθωτο. Πολύ σημαντικός είναι και ο τρόπος και ο λόγος που αναπαράγουμε τα θηλυκά μας. Αν δεν μπορούμε να διαθέσουμε τα κουταβάκια, καλό θα είναι να μην επιτρέπουμε την αναπαραγωγή τους.

Συμβουλευτείτε τον κτηνίατρό σας και στείρωστε τον σκύλο σας, για να αποφύγετε τέτοια προβλήματα και να προστατέψετε το ζώο σας από αρρώστιες. Η νομοθεσία μας απαγορεύει την εγκατάλειψη ζώων στον δρόμο, δε μας δίνει όμως καμία λύση στο πρόβλημά μας. Μια και δεν υπάρχουν χώροι υποδοχής και μεριμνας υιοθέτησης ζώων, τότε είναι ευνόητο να μεριμνήσουμε εμείς οι ίδιοι για το πώς θα διαθέσουμε τον σκύλο μας.

Η εγκατάλειψη, δεν είναι η λύση!

Κωνσταντίνος Μαλατέστας, Β' 2